

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117213104
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117213104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jany Haluškovovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: F. G., nar. XX. O. XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX R. R., o zaplatenie 112,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9Csp/107/2017-81 zo dňa 16. novembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom konanie ohľadom sumy 14,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 20.06.2014 až do zaplatenia zastavil (prvá výroková veta). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd tak, že žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že poukázal na prv vydaný rozsudok zo dňa 26.01.2018, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie sumy 112,-Eur s príslušenstvom z titulu nedoplatku z poskytnutej pôžičky č.20504428 uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu; poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č.k. 11Co/136/2018 zo dňa 27.09.2018 rozsudok okresného súdu zrušil z dôvodu, že v čase rozhodovania okresný súd postupoval podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) a prihliadol sám z úradnej moci na premlčanie.

1.2 Súd prvej inštancie z dôvodu, že žalobca v podaní zo dňa 05.03.2018 (odvolanie) vzal čiastočne žalobu späť ohľadom časti istiny vo výške 14,-Eur s úrokom z omeškania 5,15% z tejto sumy od 20.06.2014, s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v tejto časti zastavil. Predmetom sporu ostala žalovaná suma 98,-Eur s úrokom z omeškania 5,15% ročne z tejto sumy od 20.06.2014.

1.3 Po zrušení prv vydaného rozsudku odvolacím súdom okresný súd doplnil dokazovanie na pojednávaní dňa 16.11.2018, na ktorom žalovaný vzniesol námietku premlčania. Okresný súd v tomto smere, zamietajúc žalobu v časti, v ktorej konanie v dôsledku spät'vzatia nezastavil, poukázal na svoje odôvodnenie v rozsudku č.k. 9Csp/107/2017-48 zo dňa 26.01.2018.

1.4 O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p., v súvislosti s ustanovením § 257 C.s.p.. Napriek tomu, že žalovaný bol v spore úspešný, z dôvodu, že mu trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2.1 V podanom odvolaní poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, skutočnosť, že súd prvej inštancie stroho odkázal na prv vydané rozhodnutie. Mal zato, že napadnutý rozsudok je v zamietajúcom výroku nepreskúmateľný a nespĺňa náležitosti rozsudku podľa ustanovenia § 220 C.s.p..

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu napriek výzve okresného súdu písomne nevyjadril.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky (námietku) žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Je zrejmé, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým žalobu v nezastavenej časti zamietol, založil na zistení, že uplatnený nárok je premĺčaný. V tomto smere súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

8.1 Z obsahu spisu je zistiteľné, že súd prvej inštancie prv vydaným rozsudkom č.k. 9Csp/107/2017-48 zo dňa 26.01.2018 žalobu žalobcu zamietol, pričom aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. platné v čase rozhodovania a aj bez návrhu prihliadol na premĺčanie nároku. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že k predčasnej splatnosti malo dôjsť pre neuhradenie splátky v mesiaci marec 2014 (nesprávne uvedené 2017), všeobecná premĺčacia doba uplynula v marci 2017. Žalobu zamietol z dôvodu premĺčania, nakoľko žaloba bola podaná po trojročnej premĺčacej dobe. Rozsudok č.k. 9Csp/107/2017-48 zo dňa 26.01.2018 právoplatnosť nenadobudol; v dôsledku žalobcom podaného odvolania odvolací súd uznesením č.k. 11Co/136/2018-66 zo dňa 27. septembra 2018 napadnutý rozsudok zrušil z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp.zn. PL.ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (ktoré by musel aplikovať aj odvolací súd) nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

8.2 Po zrušení prv vydaného rozsudku súd prvej inštancie vytyčil pojednávanie na deň 16.11.2018, vec prejednal v neprítomnosti vopred ospravedlneného žalobcu. Žalovaný na pojednávaní okrem iného uviedol: „...neviem sa vo veci vyjadriť, podľa mňa je to dlhá doba. Myslím si, že mám nárok na premĺčanie. Vznášam námietku premĺčania nároku...“. Po výsluchu žalovaného súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok, ktorým v späťvzatej časti konanie zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

8.3 Pokiaľ odvolateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia jeho odvolacia námietka sa javí dôvodná. Nemožno však opomenúť ustanovenie § 390 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Uvedené ustanovenie odvolaciemu súdu bránilo zrušiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, nakoľko prv vydaný rozsudok bol v odvolacom konaní zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň odvolací súd konal a rozhodoval o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie (č.k. 9Csp/107/2017-81 zo dňa 16.11.2018). Z uvedeného dôvodu odvolací súd napriek namietanej nepreskúmateľnosti ustanovenie § 389 C.s.p. aplikovať nemohol. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že odkaz okresného súdu na prv vydané rozhodnutie (ktoré bolo v odvolacom konaní zrušené) bol nesprávny; takýto postup patrí len dovolaciemu súdu, ak rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 C.s.p.). Uvedené platí o to viac, že prv vydaný rozsudok (č.k. 9Csp/107/2017-48 zo dňa 26.01.2018) bol v odvolacom konaní zrušený (!).

8.4 Z uvedeného dôvodu, za skutkového stavu zisteného okresným súdom, odvolací súd rozhodujúc podľa § 390 C.s.p. sám vo veci dopĺňa, že právny vzťah medzi stranami sporu bol založený Zmluvou o pôžičke č. 4590302161 zo dňa 04.09.2013, uzavretej z jednej strany veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. (právny predchodca žalobcu) a dlžníkom F. G.. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 126,-Eur na kúpu spotrebného tovaru. Právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, žalobca (jeho právny predchodca) mal postavenie dodávateľa, nakoľko konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Dlžník mal postavenie spotrebiteľa. Zo žalobných tvrdení vyplýva, že žalovaný mal podľa zmluvy o pôžičke pôžičku splácať v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 7,-Eur, a to až do splatenia celkovej sumy pôžičku. Prvou neuhradenou splátkou bola splátka splatná dňa 23.01.2014, poslednú úhradu žalobca evidoval zo dňa 18.02.2014. Následne žalobca (jeho právny predchodca) pristúpil po výzve na úhradu dlžných splátok (21.05.2014) k zosplateniu celého úveru ku dňu 19.06.2014.

8.5 Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Zároveň podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8.6 Z predloženej listiny - Predžalobná upomienka zo dňa 21.05.2014 vyplýva, že žalobca (jeho právny predchodca) upozornil žalovaného, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 28,-Eur a upozornil ho, že ak do 05.07.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 3/2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z tvrdenia žalobcu vyplýva, že úver zosplatiť dňa 19.06.2014. Zo splátkového kalendára vyplýva, že splátka č. 5 bola splatná dňa 23.03.2014, splátka č. 6 bola splatná dňa 23.04.2014, splátka č.7 bola splatná dňa 23.05.2014 a splátka č. 8 bola splatná dňa 23.06.2014. Z uvedeného a vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že v súlade s platnou právnou úpravou mohol žalobca pristúpiť (a pristúpil) k zosplateniu úveru pre omeškanú splátku splatnú 23.03.2014; právo na zosplatenie mohol uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky a urobil tak (19.06.2014) pred splatnosťou splátky splatnej dňa 23.06.2014. Zo žiadnej zo žalobcom predložených listín nevyplýva, že k zosplateniu došlo kvôli splátke platnej neskôr, resp. kvôli nezaplateniu splátky splatnej dňa 20.05.2014 (podľa splátkového kalendára 23.05.2014), ako to tvrdí žalobca v prv podanom odvolaní.

8.7 Odvolací súd tak súhlasí so záverom súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozhodnutí, že nárok žalobcu je premlčaný; s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. V zmysle vyššie uvedeného splátkou, pre ktorú sa stal zročným celý dlh bola splátka splatná v mesiaci marec 2014,

trojročná premlčacia doba s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovaným uplynula v marci 2017. Nakoľko žalobca žalobu podal na okresný súd dňa 15.05.2017, uplatnil premlčaný nárok a vzhľadom k námietke premlčania súd tento nárok priznať nemohol. Z uvedeného dôvodu je napadnutý rozsudok vo výroku, v ktorom žalobu v časti nároku 98,-Eur s prísl. zamietol, vecne správny.

8.8 Súd prvej inštancie tiež postupoval správne, pokiaľ v dôsledku čiastočného späťvratia žaloby ohľadom sumy 14,-Eur so zodpovedajúcim úrokom z omeškania zastavil s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 1 C.s.p., v dôsledku späťvratia žalobcu v prv podanom odvolaní.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. aplikujúc aj ustanovenie § 390 C.s.p. ako vecne správne potvrdil, vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na zamietnutie žaloby nárok na náhradu trov konania patril žalovanému, ktorý však nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu trovy konania v konaní pred súdom prvej inštancie vznikli.

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, ktorému v zmysle vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si ale neuplatnil. Zo súdneho spisu ani nevyplýva, že by žalovanému v odvolacom konaní vznikli akékoľvek trovy, nakoľko k podanému odvolaniu sa nevyjadril.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).